

Mala maror

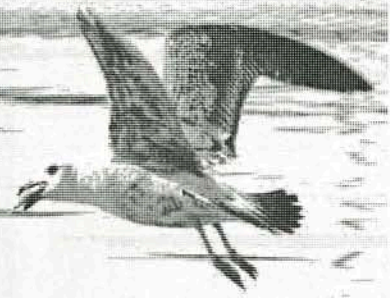
503

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

La situació del món pesquer a Benicarló està arribant a uns nivells d'insostenibilitat alarmants. Molts són els factors que ens han conduït cap a aquest atzucac. Hom pot parlar i parla de la desmesurada i inaturable pujada del preu del petroli, de la quantitat desmesurada de barques carregades de cavalls que pesquen en les nostres costes, de la manca d'una política clara de control del món pesquer per part de les diferents administracions, de la competència (deslleial ?) de peix molt barat i de menor qualitat que el d'ací... d'abusos en general.

No és però ara de posar-se a buscar culpables. És moment de trobar solucions per sortir d'aquest impasse al més aviat possible. Els mariners no se'n poden anar cap a casa amb un jornal que difícilment arriba al salari mínim interprofessional i disgustats després de llençar les seues captures a la mar.

És l'hora dels polítics, dels qui han de prendre decisions. De vegades, moltes, esdevé impopular haver de prendre mesures dràstiques, però de vegades, no hi ha més remei. Si l'Administració no hi posa ordre d'ací a no res a la nova "barraca" podran construir l'anhelat teatre-auditori perquè no hi haurà necessitat de cantar el peix.

laveudebenicarlo@eresmas.com

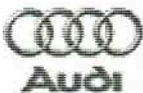

CARXOFA: ben torrada amb oli i sal per a l'ajuntament de Benicarló: això de la beca per als alumnes del conservatori del poble ens sembla molt bé. Els alumnes benicarlandos no ha de pagar per partida doble (impostos més matrícula). Ara que no es quede en una promesa i al final tinguem que donar una panissola.

(Nota de la carxofa: els benicarlandos que no tenim alumnes al conservatori ara pagarem impostos més beca).

PANISSOLA: rasposa i ben enganxosa per els policies municipals que de vegades aparquen allò on els dona la gana. Davant l'ajuntament trobem el millor exemple de mal aparcament i de pitjor forma d'arribar a eixe aparcament, en contra direcció. Les normes de circulació són per a tots, encara que siguen policies. Predicar amb l'exemple hauria de ser la seua tasca, o volen que tots fem com ells?

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Perilla el sector pesquer

El preu que han assolit el peix i el gas-oil compliquen l'existència a un sector que s'ha vist castigat per la baixada de captures. Els pescadors no se senten compresos per les autoritats polítiques

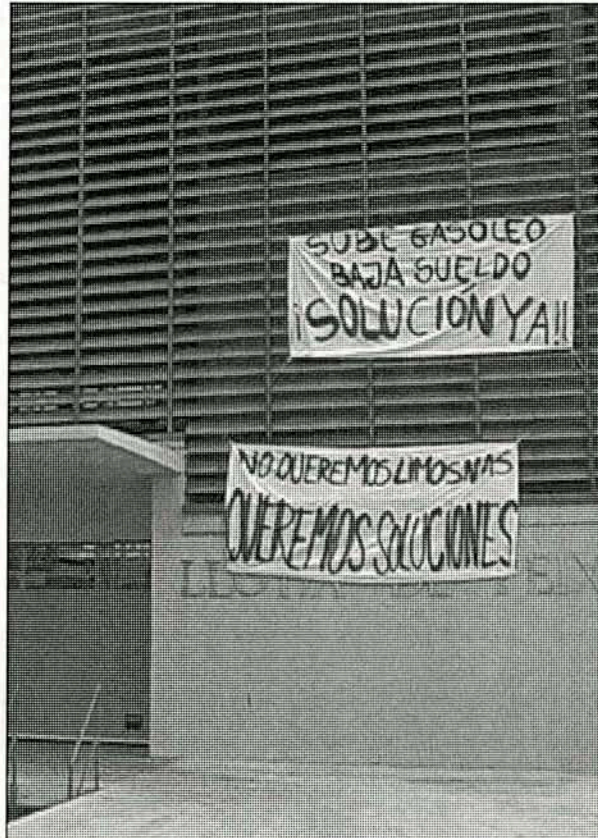
text REDACCIÓ

Preu del gasoil pels núvols, captures reduïdes i pagades a baix preu en llotja, competència de peix procedent de l'estranger. Són els principals problemes amb què s'enfronta el sector pesquer des de fa uns anys. La situació, no obstant, s'ha agreujat esta temporada. Els pescadors han tornat de l'obligada parada biològica i s'han trobat que no els ixen els comptes. Després de pagar gastos, els patrons estan repartint una mitja de cent euros setmanals entre els pescadors. I això succeïx les setmanes que millor ha anat, que no solen ser moltes en un mes. Al llarg dels últims anys, els armadors han invertit en la renovació de la flota, recolzats per les substancioses subvencions que s'han rebut des de la Unió Europea. Els xicotets barcos han anat desapareixent al mateix temps que s'ha augmentat la potència de les noves embarcacions i amb això, el nombre de captures que realitzen.

Davant d'esta problemàtica, han decidit que la millor mesura de pressió és anar a la vaga. Divendres passat ho feien per a reivindicar els seus drets. Esta setmana, és molt probable que ho tornen a repetir. L'acord, pres per totes les confraries de pescadors del País Valencià, no ha estat exempt de polèmica. Alguns opinen que prou mal està la cosa com per a anar fent vagues i no cobrar el jornal d'un dia. On està la solució llavors?

AUGMENTA EL PREU DEL GASOIL

Volem viure, ser honestos i que no ens perseguisquen d'esta

manera. Salvador Orero, president de la Federació Provincial de Confraries de Pescadors, ha alçat la seua veu de protesta davant de la situació que està vivint el sector pesquer. Divendres passat, la major part dels barcos de la província de Castelló romanien amarrats a port. Fem la vaga perquè sàpien que no

podem aguantar més, explicava un armador benicarlando. Diversos són els factors que han portat al sector a la situació insostenible que asseguren estan passant en estos moments. Per un costat l'elevat preu del gasoil que està provocant, asseguren els pescadors, que molts ens estiguem plantejant no eixir a la mar. Orero opina que el nostre país hauria de tancar les fronteres al gasoil estranger ja que esta acció, defén, ajudaria a vendre el petroli nacional, de més baix preu.

I és que el preu del cru no ha deixat de pujar des de 1.999. El passat mes d'agost, va superar el preu d'un euro per litre. Algunes de les barques amb base a Benicarló necessiten al voltant de mil vuit-cents per a eixir a pescar cada dia. Els armadors asseguren que els comptes no ixen i alguns han reclamat que se'ls deixe comprar el gasoil en altres països, on el combustible és més barat. La vulnerabilitat del sector pesquer és única perquè a diferència d'altres sectors, el pes-

cador no pot repercutir l'augment del preu del gasoil en el preu de venda del peix ja que este es ven en les llotges en subhasta.

LA COMPETÈNCIA DEL PEIX PROCEDENT DE L'ESTRANGER

L'entrada de peix procedent de l'estranger que es ven a baix preu és

“ Fem la vaga perquè sàpien que no podem aguantar més així ”

Un sector molt tocat

ve de la pàgina anterior

un altre dels factors que està aconseguint "rebentar" el mercat nacional. Orero detallava que, per exemple, en l'Adriàtic té molts ajuts de l'estat i quan no poden vendre el peix, ens el porten a nosaltres. Estes captures es venen a baix preu, igual que està ocorrent amb el procedent del Marroc. Allí no paguen ni Seguretat Social ni res, ni tenen impostos com nosaltres lamenta Orero, qui calcula que el peix espanyol es grava entre un quaranta i un cinquanta per cent abans d'arribar al mercat per a pagar estos impostos.

Segons el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, la setmana passada un quilo de sardines es pagava en origen a 0.61 cèntims d'euro. El majorista l'adquiria a un euro i mig, mentre el consumidor en pagava 3.43 en el mercat. És més de cinc vegades del que es paga al pescador. Més del doble s'està pagant pel llucet i el mateix ocorre amb el lluç. Nou vega-

des més paga el consumidor pel sorell, que el pescador ven a 0.5 cèntims d'euro. Al mercat arribava la setmana passada a 4.58. El gall s'ha convertit quasi en un producte de luxe al triplicar el seu preu en el mercat. Així les coses, en les cambres de la llotja de Benicarló, s'amuntuen

les caixes de peix que no se subhas- ten pel baix preu que s'hi oferta. Diuen els pescadors que els ix més rendible tirar-les al contenidor que vendre-les. Però als contenidors tampoc es poden tirar. Estan plens.

Davant de la situació plantejada, els pescadors lamenten que aniran caient l'un darrere de l'altre, perquè la situació és insostenible. Asseguren que si el panorama continua com fins el moment, es veuran obligats a amarrar la flota a port i no eixir a pescar. Al final haurem de pagar diners per anar a treballar, deia un dels armadors, que s'ha vist obligat a reduir la plantilla de la seua embarcació per a anar sobrevivint a la crisi a què s'enfronta el sector. Afirmen que l'administració no està fent res per ells malgrat els intents de negociació que estan fent. Diuen que la millor solució seria parar un mes per a veure si així es donen compte que existim, però lamenten no poder fer-ho perquè tots tenim coses a pagar al banc.

Preus de venda del peix (font MAPA)

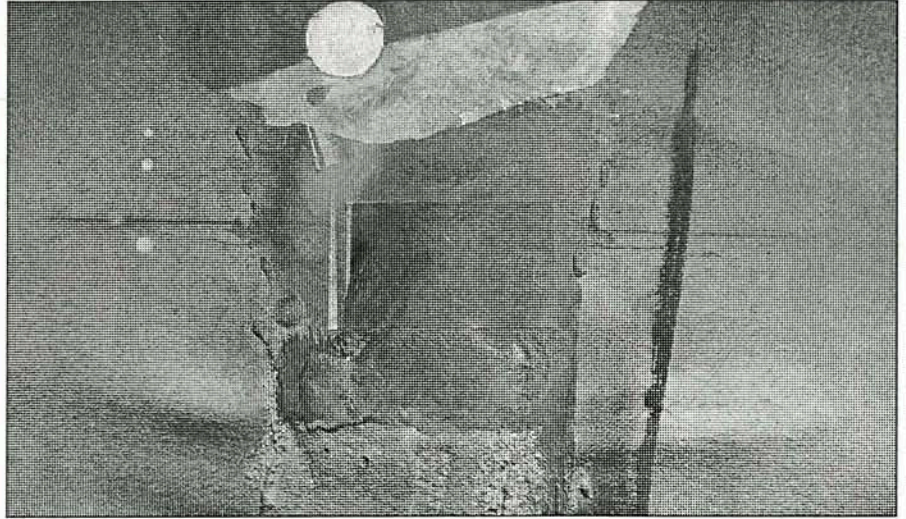
PRODUCTOS	UNIDADES	ORIGEN	MAYORISTA	DESTINO
Merluza 2,5 a 5 kg.				
G.S.	kg	6,52	8,32	17,78
Pescadilla 1,5 kg	kg	4,5	5,42	10,67
Sardinas	kg	0,61	1,5	3,43
Anchoa o boquerón	kg	3	3,58	7,56
Gallos	kg	4,12	5,76	12,04
Jurel	kg	0,71	2,29	4,4
Bacaladilla	kg	0,79	1,49	3,55
Caballa	kg	0,69	1,47	3,58
Trucha	kg	1,65	2,16	4,09
Salmón	kg	3,1	4,24	8,06
Chirla	kg	2,8	4,73	9,35
Mejillón	kg	1,05	1,55	3,09

Fernando Peiró, fill adoptiu

text NATÀLIA SANZ

Fel pintor Fernando Peiró Coronado serà anomenat Fill Adoptiu de Benicarló en un Ple Extraordinari que se celebrarà el 9 d'octubre. Peiró va nàixer a Alaquàs en 1.932, traslladant-se a Benicarló en 1.941. En 1.941 es va iniciar en la pintura de forma autodidacta i realitza la seua primera exposició a Benicarló l'any 1955. Des d'eixa data, ha recorregut les sales d'art més importants d'Espanya.

Les arrels del seu estil sempre han estat instal·lades en l'avantguarda, a pesar de no haver-se integrat mai en cap de les escoles que han aparegut dins del moviment. Autodidacta, l'estil de Peiró sempre ha sigut propi i algun crític d'art ha arribat a dir que Peiró còpia a Peiró. En constant evolució, la seua curiositat per investigar diversos terrenys li han fet evolucionar des de l'expressionisme cap a una abstracció en què domina el to misteriós dels seus quadres, embolicats de certa poesia i amb un to elitista. Després de la pintura de Peiró sempre s'amaga un interrogant. Tots els salts de la seua carrera, no obstant, es caracteritzen per una

coherència on no hi ha ruptures ni buits.

L'ABC en la dècada dels setanta va arribar a parlar de l'Escola de Benicarló, integrada per Peiró i per Fernando Ferreró. Per aquells anys van tindre també gran repercussió els treballs de col·laboració que va desenvolupar junt amb José Antonio Labordeta. La inquietud d'ambdós per descobrir nous camins els va portar a fondre la poesia, el grafisme i la pintura, presentant interessants propostes que van obtindre el reconeixement unànime de la crítica especialitzada. Peiró també s'ha guanyat una bé merescuda fama de retratista per-

què domina perfectament les tècniques del dibuix, a pesar de situar-se en l'esfera del contemporani.

Benicarló ho acollirà com a Fill Adoptiu després de tota una vida desenvolupada en la ciutat, en la que ha viscut tots estos anys. No serà la primera vegada que la població reconega els seus mèrits. Ja l'any 1989, va merèixer el títol de Benicarló de l'Any. A més, la regidoria de Cultura està treballant en estos moments en la preparació d'una retrospectiva de la seua obra, que obrirà les seues portes en el MUCBE a finals d'any.

Inicien les obres al Crist de la Mar

Esta setmana han començat les obres de reurbanització de la primera fase del carrer Crist del Mar de Benicarló. Incloses dins de les subvencions dels Plans provincials de la Diputació de Castelló, els treballs van encaminats a millorar el ferm, ampliació de les voreres i l'eliminació d'una de les bandes d'aparcament laterals. El pressupost total d'esta primera fase és de 373.000 euros i comptarà amb les ajudes de la conselleria de Comerç, ja que el consistori té intenció de crear un vial comercial que unisca el casc històric amb el port de la ciutat.

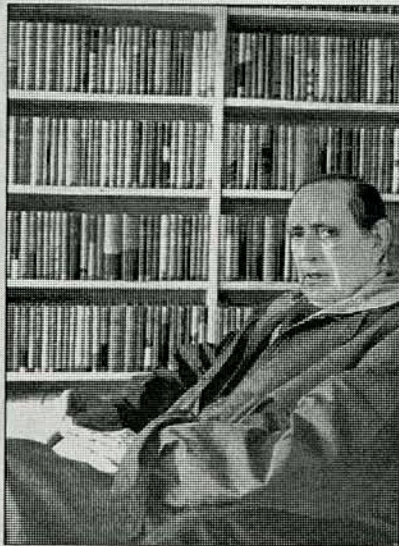

Amistat i solidaritat

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

15 - VIII - 2005

Acabo de llegir el llibre *Correspondència, 1948 - 1986*, són les cartes que durant tots aquests anys es van intercanviar l'escriptor **Miguel Delibes** i el seu editor **Josep Vergés**, creador de l'editorial Destino. L'escriptor de Valladolid coneix l'editor català arran d'haver estat premiat amb el premi Nadal, l'any 1947 amb *La sombra del ciprés es alargada*, a partir de llavors s'inicia una relació que prompte passarà del pla professional al d'una amistat sincera i duradora. La correspondència és un important testimoni de l'època, el problema amb la censura, de l'edició de llibres, les vicissituds del periodisme del moment, - **Delibes** dirigia El Norte de Castilla i **Vergés** era el propietari del setmanari Destino -, la gestació de una bona part de les novel·les de l'escriptor castellà... però sobretot la sensació que em queda és la del pas ràpid del temps, en una carta del 14 de desembre de 1986, **Delibes** li escriu a **Vergés** el següent: "A mi me ocurre una cosa: me parece que hemos pasado de la

juventud a la vejez no en poco tiempo, sino en una noche (en un fundido, como en la películas), que ayer todavía estábamos lidiando con Aparicio, la Vieja, yendo a Barcelona a operar la cabeza de Adolfo, y, de repente Ángeles ha hecho mutis y nos han cambiado la decoración sin enterarnos. No sé explicarlo mejor pero la sensación de fugacidad es terrible." Sí, molt terrible.

16 - V - 2005

Veig "Cheyenne autumn" de **John Ford**, que es va estrenar a l'estat espanyol amb el nom de "El gran combate", és el darrer western que va rodar el gran

Els dies gloriosos

director americà l'any 1964, quan ja tenia setanta anys i després de dues grans pel·lícules, "El hombre que mató a Liberty Valance" i "La taberna del irlandés".

Estem a la dècada de 1860, el govern dels Estats Units d'Amèrica després de signar un tractat amb els cheyennes els confina en una reserva a molts quilòmetres de distància del seu territori original, però allí era impossible sobreviure, per això emprenen una llarga marxa de 2900 quilòmetres des de Oklahoma a Yellowstone, el país on van nàixer, perseguits per la cavalleria dels EE.UU.

Ford, a diferència del que havia fet en altres pel·lícules, presenta els indis com ser humans, i l'exèrcit al que ell tant havia respectat i exaltat el fa viure enmig de les contradiccions entre la humanitat del tinent encarnat per **Richard Widmark** o l'inhumà compliment d'ordes d'altres oficials. **Ford** desemmascara la manipulació informativa que fa que les vuit baixes de l'exèrcit, en un enfrontament amb els indis es converteixca en una gran matança. "Cheyenne Autumn" és un gran cant en defensa del poble indi i una gran pel·lícula.

Les associacions al carrer

text NATÀLIA SANZ

Setze associacions de Benicarló es van donar cita diumenge al matí en la plaça Constitució per a participar en la III Mostra d'entitats. En diferents estands, van oferir informació als ciutadans sobre les activitats que exercixen al llarg de l'any i la

manera de fer-se soci d'elles. A més, durant tot el dia van desenvolupar demostracions en l'escenari que es va muntar per a l'ocasió. Esta iniciativa de la regidoria de Cultura pretén donar a conèixer el ric entramat local associacionista que existix a Benicarló, al mateix temps que busca la seua potenciació per

mitjà de l'afiliació de nous socis. Diumenge era una bona oportunitat per a posar-se en contacte amb les associacions i associar-se a elles.

Totes les entitats van exposar de manera gràfica o per mitjà de mostres de treballs, les activitats que exercixen al llarg de l'any.

Eusebio es converteix en escull

text NATÀLIA SANZ

La mar va tardar més de mitja hora a engolir-lo. 'Eusebio' va aguantar valent i va tindre una mort llarga i digna, com la dels grans personatges. Cinquanta anys d'existència i milers d'hores pescant. A les nou i mitja del matí, Eusebio eixia per última vegada del port de Benicarló. No ho va fer pels seus propis mitjans, sinó remolcada per la barca El Portuguès primer. El passat Nadal Manuel Miguel, el seu propietari des de fa tres anys, va decidir que havia arribat el moment de la seua jubilació. Amb els estalvis que havia aconseguit podia prosperar i comprar-se una barca nova, amb molta més potència. Va comunicar les seues intencions al Ministeri de Foment, qui li va donar dos possibilitats. "Les barques es poden desballestar o enfonsar per a crear esculls", explica. La primera de les opcions la va descartar immediatament. "És molt car portar a desballestar una barca com esta". Manuel no ho va dubtar i va decidir afonar la barca "perquè a més així contribueixes a crear més esculls artificials, que va molt bé perquè els peixos es reproduïsquen". Els espletats fons marins ho agraeixen i tornen després més captures a les xarxes dels pescadors.

Però enfonsar una barca tampoc és un tràmit senzill. "Són les autoritats els

que decideixen on l'has d'enfonsar", detalla Manuel. Fa uns dos mesos, li van comunicar en quin lloc acabaria Eusebio els seus dies: enfront de les costes de Vinaròs, a l'altura de la partida Solderiu. Però abans, s'havien d'omplir més tràmits. "Vaig haver de llevar tot el que fóra de ferro o materials que no foren fusta i netejar-la bé per a eliminar totes les restes de greix i brutícia". Manuel diu que, d'esta manera, les autoritats s'asseguren que l'enfonsament no provocarà contaminació marítima. Fa un mes, un inspector va vindre a revisar-la per a comprovar que s'havia complit l'orde.

Per fi divendres passat, Eusebio era preparada en el port de Benicarló per a ser enfonsada. El seu propietari va omplir de formigó el fons de la barca i va deixar el seu record en ella. L'any del seu enfonsament va ser gravat en l'argamassa. Un cap va ajudar a remolcar-la fins al lloc indicat pel Ministeri. Allí esperava una barca de Salvamar, encarregada de certificar que l'orde ministerial es complia en el lloc indicat. Davall la seua atenta mirada, començaven els últims preparatius. Manuel va parar els motors de El Portuguès i va botar junt amb el seu germà a la Eusebio. Una maça i una barra

metàl·lica els van ajudar a obrir bretxes en el casc de l'embarcació. A continuació, van obrir totes les vies d'aigua i van botar novament a El Portuguès. Des d'allí, van omplir d'aigua l'interior d'una embarcació amb una mànega. Eusebio es va resistir, però al cap de mitja hora, la pressió va acabar amb les seues forces. A poc a poc, l'aigua del mar va començar a inundar la coberta. Era el moment indicat. Manuel va tallar el cap que la unia a El Portuguès i Eusebio es va enfonsar sense remei en el mar. Cinquanta anys surant sobre l'aigua i van bastar només uns minuts perquè el mar se l'engolira. Salvamar s'acomiada de nosaltres i va encarar novament la proa cap a Sant Carles de la Ràpita, on té la seua base, després d'haver complit la seua missió.

És el final de nombroses embarcacions. Manuel ens compta, mentre tornem a port, que el fons marí per on naveguem està ple de barques enfonsades. Assegura que no li ha donat pena desfer-se d'ella. "Ja és la tercera que enfonso i mentre siga per a prosperar, no em fa pena". I és que El Portuguès navega ara a tot motor cap al port de Benicarló. A Eusebio començava a costar-li massa. Manuel afirma a més que "l'aigua salada corre per les meues venes" i tornar una barca la mar és el millor regal que se li pot fer al líquid element que li permet sustentar tota una família.

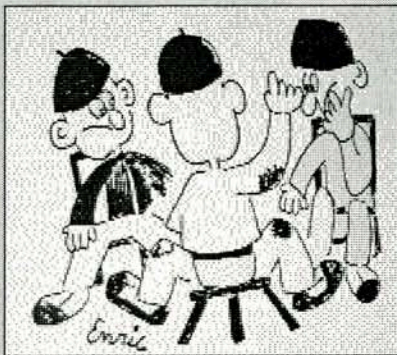
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

12:43h de diumenge. Un tafaner veu a un altre tafaner fent un stop, segons creu observar, com si fos un "ceda el paso" a la cruïlla de la ratlla del terme. Li pega una pitada i l'increpa amb les mans però, el tafaner de l'"stop" ni s'entera. Serà soca. Al seu favor només li ficarem que aquesta cruïlla és un autèntic desgavell circulatori i sembla que la cosa té per a temps. Ja veieu, ací no se salva ni Déu. Només per sortir al carrer, fins i tot els tafaners, també patim la crítica sibilina de nosaltres mateixos.

Hem descobert que Vinaròs és Espanya. Amb una estanquera, més gran que la de Trillo, que tapava la pantalla de la tele i feia mal a la vista (compte no per la bandera sinó perquè amb tant de roig semblava una sagnia, ja devieu malpensar), uns aficionats tennístics del partit de copa Davis entre Espanya i Itàlia van demostrar la seua estima pels jugadors. Mostraven a pit cobert unes samarretes on apareixia "Vinaroz con España". Això sí és afeció. A veure si ací aprenen. La resta pocsaltades.

Qui ens ho anava a dir, les "bermudes" del regidor Redorat a festes, s'han tornat una qüestió d'estat! Bé les d'ell sols, no, també les de la gent que a la presentació de la Reina de les festes i la seua Cort d'Honor, anava ídem, de curt. Torna el debat públic sobre aquesta qüestió tan impúdica. Els polítics locals, valents ells, han decidit que aquest desgravi, contra les nostres bones costums i saber estar,

no podia quedar així. Ara s'han proposat descobrir, siga com siga, qui anava ensenyant els panxells aquell dia. Nosaltres, els tafaners, veient que es pot produir un daltabaix en la governabilitat de la nostra ciutat, enfrontant-se els que volen cuixa i els que volen turmell, hem pensat, desitjosos de col·laborar, i per apaivagar els ànims enfurismats, en una solució: en els propers esdeveniments ludicofesters, importants, l'ajuntament, hauria de ficar, al voltant del recinte fester, una paradeta de lloguer d'esmòquings. No sabem si aquesta serà la millor solució, però ... així, solucionaran el problema de l'anar de curt. Això sí, el que no se llevaran serà el ridícul que estan fent, discutint d'aquestes xorrades, mentre el poble segueix com sempre, a pedaços.

Si abans parlàvem d'un tafaner despistat a les mans d'un vehicle, hi ha d'altres que ho són amb les seues cames. Bé millor dit amb el seu cap. Ara ho entendreu. Diumenge passat, sona un coet a les set del matí. D'un bot el tafaner s'alça del llit i vestit de qualsevol manera, no tenia temps, com ànima en pena se'n va cap a l'església de Sant Bartomeu a reunir-se amb el

altres romers que se n'havien d'anar a la romeria de la Font de la Salut. Sorpresa. No n'hi havia ningú. Bé, algun animalot podria ser. Un article de la veu del número anterior, segons ens ha contat, indicava que la romeria era eixe cap de setmana. I el coet matiner va ser el detonant del rampell romer. No se'n recordava que la romeria sempre s'ha fet el primer diumenge d'octubre. Qui no té cap cames!

Hem pogut saber que això de la participació ciutadana que vol engegar el nostre ajuntament "torna" a rutilar. Semblava que estava aturat però no era així. Només estaven esperant resultats. Però ara que els tenen, diuen, fan falta propostes per a resoldre els greus problemes que s'indiquen. Segons Lores, regidor encarregat de la qüestió, ell ja les té. L'informe que havia encarregat porta aparellades tota una sèrie de propostes, però ... i ací ve la sorpresa, diu que no les diu. Que ha de ser la gent qui ha les ha d'engegar. Els tafaners tenim una doble sensació estranya, no és el polític l'encarregat de buscar els mecanismes de govern? I, si vol que la gent participe activament, presentar un base de propostes de treball sobre la qual la gent puga dir la seua! I no serà després quan tocaria decidir quin camí s'hauria d'emprendre? Que espera, que la gent li faça la feina? Com dèiem abans tenim la sensació que no sap que fer amb la patata calenta que té a les mans. Sempre havíem pensat que les solucions les han d'aportar els polítics, per a això els triem, i cobren! La responsabilitat si és per un altre, millor. No!

laveudebenicarlo@eresmas.com

envia'ns les teues col·laboracions

laveudebenicarlo

Alambor negocia l'acord per a la celebració dels seus premis

text NATÀLIA SANZ

La dissetena edició dels Premis Alambor està en perill. L'associació cultural continua negociant l'acord per la celebració dels seus premis. Les negociacions van encaminades a aconseguir major dotació dels premis. El certamen literari, que sol celebrar la gala de lliurament dels premis en el mes de novembre, ja hauria d'haver sigut

convocat a estes altures de l'any, però la realitat és ben distinta. Àlvar Anyó, membre del comitè organitzador, ha assegurat que l'edició d'enguany "està congelada, mentre no arribem a un acord amb l'ajuntament, la paralizarem". Anyó ha explicat que Alambor encara es troba negociant la subvenció que l'entitat rebrà enguany per a dotar els premis. "El prestigi que havien aconseguit els premis no està d'acord amb la dotació econòmica que

tenen", recorda. El resultat, en les últimes edicions, ha sigut la pràctica absència de candidats. Sense anar més lluny, l'edició de l'any passat va ser declarada deserta pel jurat. "Convocar un premi perquè no es presente ningú no té sentit, per la qual cosa necessitem que el premi estiga ben dotat" reivindicava Anyó. Alambor assegura que sense el suport del consistori, perillen els premis, tant en esta edició com en les d'anys propers.

Dia mundial de l'alzheimer

Els familiars de malalts d'Alzheimer van eixir al carrer la passada setmana per celebrar el Dia mundial de l'Alzheimer. L'existència d'un centre de dia a Vinaròs ha ajudat a pal·liar els negatius efectes que provoca la malaltia en l'entorn familiar dels afectats, però segons els familiars, cal millorar i ampliar estes infraestructures ja que asseguren que comencen a ser deficitàries.

A més, els familiars s'han reunit amb l'alcalde i li han sol·licitat una ampliació en el servei d'autobús que transporta als malalts benicarlandos al Centre de Dia de Vinaròs. L'associació de familiars de malalts comparteix experiències amb altres persones que pateixen el mateix problema, fet que proporciona el suport emocional necessari per afrontar la situació. A més, organitza tallers i

activitats enfocades a enfrontar positivament esta malaltia. L'Alzheimer afecta en l'actualitat a un tres per cent de la població major de 60 anys, i a un quaranta per cent dels majors de noranta. Es tracta d'una demència degenerativa irreversible que provoca importants conseqüències en l'entorn familiar del malalt.

Estàtua als llauradors benicarlandos

El pròxim dia 1 d'octubre entre les 12 i les 13 hores està prevista la inauguració de l'estàtua de José Caldés "Els llauradors", que quedarà emplaçada en la porta de l'Ajuntament de Benicarló.

L'obra està realitzada en bronze, amidarà gairebé dos metres d'altura i representa una parella de tradicionals camperols de l'horta benicarlanda. L'acabat de la nova obra de Caldés està realitzat en to siena torrat fosc i les peces s'han fos en la Fundició Vila, en la localitat de Valls, (Tarragona). El projecte va ser iniciativa de Nicole Crutzen i ha estat pagat per la Caixa Rural Benicarló, sent

presentats els esborranys durant la inauguració de les noves instal·lacions de la cooperativa Benihort.

Carta a la directora

Senyora directora:

En la passada edició de la seua revista vaig llegir amb interès l'ampla informació que donaven sobre la situació de la neteja i el reciclatge a la nostra ciutat.

Hi ha en la seua revista alguna opinió que afirma que en el tema de la neteja urbana no s'ha notat el canvi de govern local. Dons li he de dir que, personalment, si hem percebut una millora en les accions de neteja en els nostres

carrers. Ara, els hem de donar la raó en el fet que el casc urbà continua estant prou més brut del desitjable. Aleshores, què és el que passa? Doncs que no és més net el que més neteja, si no el que menys embruta. Cal més civisme per part dels benicarlandos i les benicarlandes. Estaria be, per exemple, una campanya informativa realitzada conjuntament per l'Ajuntament i els diversos mitjans de la ciutat. Hi havent tants set-

manaris, molta gent els deu llegir i algun impacte tindria, no creu?

Finalment, una reclamació més "particular". Per què no ens endrece el carrer Vinaròs als veïns? Senyor alcalde, trega les llambordes, arregle les voreres, posa unes papereres. Li donem les gràcies per endavant.

(Alguns) Veïns del carrer Vinaròs

El Cor Da Capo al Mucbe

text COR DA CAPO

El darrer cor nascut al nostre poble, Cor Da Capo Benicarló, va emplenar de música la nostra ciutat, duent a terme dues actuacions el passat cap de setmana a Benicarló

La primera de les dues actuacions va tenir lloc el passat dissabte dia 24 de setembre al nou centre cultural de la ciutat, MUCBE, convidats per la Regidoria de Cultura. Era la primera vegada que un lloc com el Convent de Sant Francesc, convertit recentment en museu, acollia un concert de música coral. L'elecció d'aquest lloc i precisament del claustre com a escenari va ser tot un èxit especialment per l'original posta en escena que va permetre i la imponent sonoritat acústica, creant un ambient màgic de música i veus. Els joves cantaires van oferir un gran repertori, compost per peces d'estil modern i clàssic, com Unchained Melody, The Pink Panther Theme o Summer Time, entre d'altres, obres que van ser respostes pel nombrós públic assistent amb aplaudiments i als quals el Da Capo va saber respondre amb dos bisos.

La segona de les actuacions va tenir lloc el diumenge pel mati a la Plaça Constitució de Benicarló on també convidats per la Regidoria de Cultura van

participar en la III Fira d'Entitats. El jove Cor va donar conte de les seves actuacions durant aquest primer any de existència i també va delectar als curiosos amb algunes cançons del seu repertori.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 CUC, XAVIER BU
 MUSSOL, CARL
 JOSEP V. TAUS,
 SEGARRA, ROB
 Fotografies/ NAT

Entorn a l'elegància

text TOLITO

L'elegància és una entelèquia conceptual mal parida. Davant el mateix fet objectiu pren diverses formes d'enteniment i manifesta una diferent a cada persona. Després cada individu actua i assimila en funció d'allò que l'ha sigut revelat per ella. Resulta evident que estes desiguals aparicions són una font de constants discrepàncies entre aquells que han entès una cosa i els que han aprehès una altra.

La setmana passada l'antic regidor de festes obria un altre

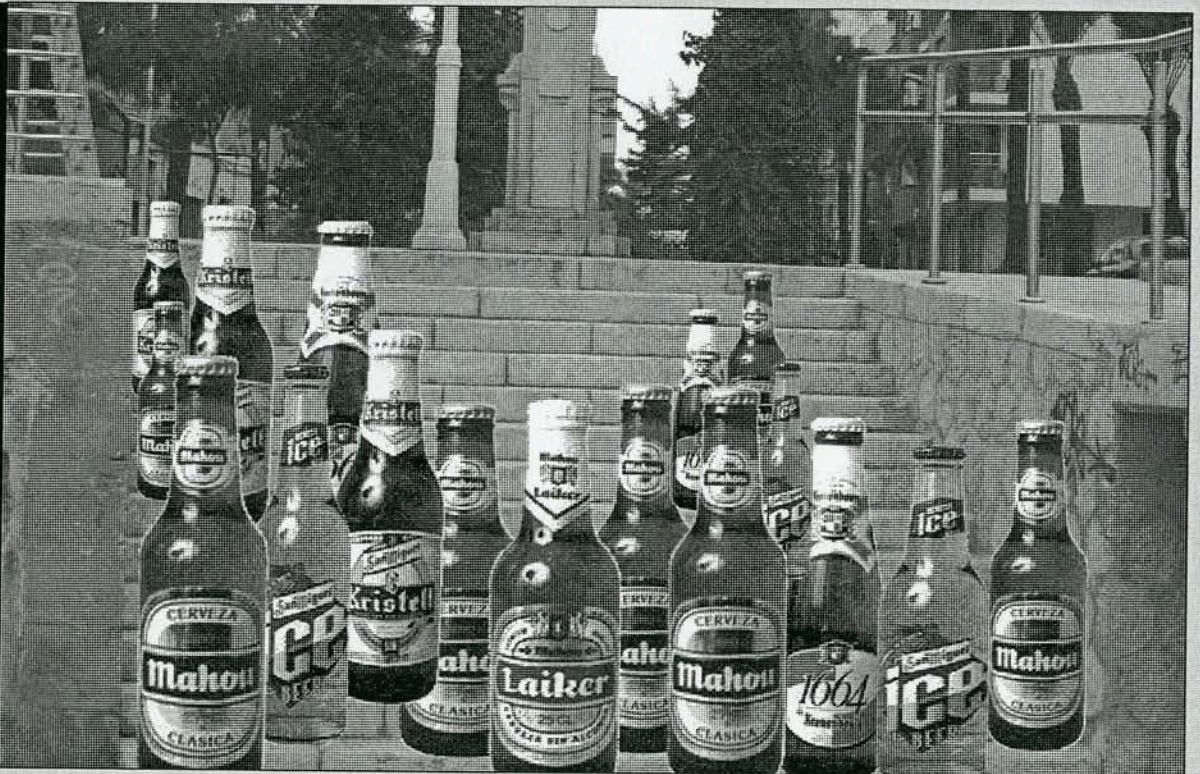
cop l'etern debat, un capítol més de la mil·lenària polèmica entorn a l'elegància. L'excusa ha sigut esta vegada l'acte de proclamació de dames i regina de festes d'agost. Sosté l'antic regidor que l'escenari de la plaça Constitució, obert a tothom, senyors amb bermudes incloses, no és prou per a una ciutat com la nostra. L'elegància ha d'estar per damunt de tot. Benicarló, no es mereix vulgaritats - li va faltar afegir. Per l'altra banda, el portaveu del nou govern, que assistí al mateix acte que l'antic regidor, no està d'acord amb el seu noble concepte d'allò

que és elegant. Està convençut que l'únic assumpte mancat d'elegància respecte al tema han sigut les declaracions del propi antic regidor i els pantalonets curts d'un altre regidor popular.

El debat, estimats lectors, té una intensitat moral i una mesura històrica extraordinària. No és ironia ni cinisme, és la grandesa de les múltiples dimensions de l'elegància que ens tempta a posar-hi cullerada. Ara mateixa ens calcem xanquetes, calcetins blancs i samarreta de Benidorm. Una passejada reflexiva ens dictarà una aportació interessant.

Els quintos del 68 es reuneixen un altre cop

humor gràfic

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
BURRIEL, NATALIA SANZ, EL
LES LLUCH, RAMON PARÍS,
TOLITO, JORDI MAURA, G.
BESPIERRE I EL SAMARUC
NATALIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Centre de serveis per empreses

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha convocat un concurs d'idees per a la creació d'un centre d'equipament social i comercial en el polígon industrial del Collet. José Luis Guzmán, portaveu de l'equip de govern, ha explicat que la convocatòria està encaminada a la creació d'un centre de serveis "en els terrenys que li corresponen a l'ajuntament en el polígon industrial", en el que es done cobertura "a les nombroses empreses que existeixen en el polígon". Com a mínim, el projecte haurà de contemplar activitats com

administratives, assistencials, educatives -en les que podria incloure's una guarderia o ludoteca-, socioculturals i comercials. Guzmán ha detallat que la partida sobre la qual es construirà és de prop de vuit mil metres quadrats.

D'altra banda, ha volgut eixir al pas de les crítiques abocades pel Partit Popular respecte d'això de les últimes Festes Patronals celebrades en la ciutat. El portaveu de l'equip de govern ha lamentat les declaracions de José Joaquín Bautista i ha assegurat que el canvi d'ubicació de la proclamació de la Reina de les Festes "va ser una decisió consensuada entre l'equip

de govern i la comissió de festes i no una decisió unilateral com ell va assegurar". Guzmán ha afirmat que no entén que un acte com este es faça "classista" al celebrar-se en un local tancat com l'Auditori, on s'ha dut a terme en edicions anteriors. "Com més gent ho puga veure, millor", va concloure. Respecte d'això de les crítiques de Bautista sobre la presència de gent vestida amb bermudes en les voltants del lloc on s'estava celebrant la proclamació, Guzmán va recordar que quan se celebrava en l'Auditori, la gent que acudia a veure l'entrada i eixida de les autoritats també ho feia així..

Cuina medieval a Benicarló

text NATÀLIA SANZ

Els secrets de la gastronomia medieval van quedar al descobert a Benicarló. El MUCBE va ser l'escenari triat per la historiadora María Mestre per a impartir una conferència sobre "Alimentació i Gastronomia en l'Edat Mitjana". L'acte es va organitzar amb motiu de l'exposició "La vida en els castells" que estos dies s'exhibeix en el MUCBE. La xerrada va versar sobre la cultura gastronòmic jueva i àrab espanyola en este període, que a poc a poc va desvelant els seus secrets. Mestre va relacionar la gastronomia amb les festivitats religioses i socials que se celebraven en cadascuna de les cultures i va explicar a més la simbologia de determinats aliments. La conferència desvelava que la major part dels plats que avui en dia es continuen cuinant en les llars del Baix Maestrat, tenen el seu origen en este període. Especialment revelador va ser descobrir la gran herència rebostera que es conserva del període àrab. Molts dels dolços que els nostres avantpassats consumien continuen formant part avui en dia del menú habitual de les nostres cases. El massapà, sense anar més lluny, ho portaven els soldats en les seues alforges quan eixien a batallar, va explicar Mestre.

La sorpresa, no obstant, es va produir a l'acabament de l'acte. En el claustre de l'antic convent que avui ocupa el MUCBE, els alumnes d'Hoteleria de l'IES Joan Coromines van preparar una degustació

Els assistents es van llepar els dits

de plats típics medievals. Amb receptes de l'època, els mòduls de cuina, pastisseria i forneria van elaborar delicats pastissos salats a base d'espinacs, panses i pinyons, de ceba, dàtils farcits de brull i torrades d'olivada. Les "al-bundugas amb vinagreta de mel" van causar vertadera sensació entre els sorpresos comensals. A més, sobre la taula es van disposar també dolços típics de l'època, com a rosquilles d'anís, Bunyols amb mel o mantegades. La degustació no va deixar de costat les begudes i també es van preparar hidromel, orxata, llimonada, moscatell i vi ranci. Només l'aigua que es va servir no va ser elaborada seguint les receptes medievals. L'èxit de la convocatòria va ser tal que ja s'ha anunciat que tornarà a repetir-se.

La Penya Setrill va de verema

text i fotos PENYA SETRILL

Tal com ho fa cada any la Penya Setrill ha anat de verema amb la finalitat de recuperar a la seua manera la tradició benicarlanda d'elaborar vi a l'estil Carlón.

I tal com ho ha fet els darrers anys el lloc ha estat una de les vinyes del terme de La Serra d'Almos una bella població de la Ribera d'Ebre.

I així amb cotxes particulars i amb el medi de transport adequat per portar les caixes plenes de raïm hi va anar de verema el dia 17 de setembre. Vint-i-tres socis van integrar l'expedició en un dia que semblava climatològicament complicat però que va deixar un matí esplendorós per gaudir de la natura, per gaudir del miracle d'una terra agraïda perquè se li fa la cura adequada i per aprendre de la fe i de l'estima dels propietaris de la finca per la seua terra.

De tornada a Benicarló, i a la vesprada es va procedir a la desbrossada, premsatge i reserva del most aconseguit en espera del moment del trasbalsament inicial i, naturalment dels posteriors.

En resum, un dia profitós emplenat de treball, d'enologia i de natura. Que tot siga per a bé.

Maura i Borrassillo veremant

Josep Espiell amb les tisores

Esperen millorar els preus

La cooperativa agrícola Benihort de Benicarló espera obtenir bons preus en la campanya de cítrics d'enguany. Lluís Montañés, responsable de cítrics, assegura que les perspectives són millors que les de l'any passat "que va ser una de les pitjors campanyes dels últims anys", a pesar que enguany es calcula que es recol·lectarà un 25% menys. Montañés confia que l'es-

cassetat de producte faça augmentar els preus en el mercat "encara que depenem de la climatologia i del comportament del mercat. En este sentit, recorda que determinats països de l'arc mediterrani com Turquia o Grècia "estan fent una gran competència a la taronja espanyola". A pesar de tot, les esperances dels agricultors estan depositades que el mercat es comporte a l'alça, afa-

vorint als cítrics valencians.

De moment, la cooperativa benicarlanda no té cap estratègia de mercat establida per endavant, a pesar que ja ha començat la campanya de recol·lecció. Els responsables afirmen que "la dinàmica del mercat serà la que ens faça anar establint comportaments" en el cas que sorgisquen problemes de comercialització o de baixos preus.

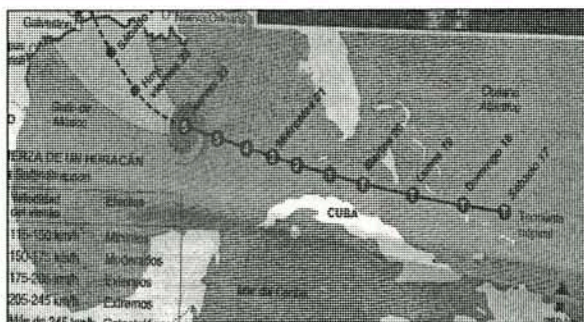
Rita i Katrina (1)

Aquests dos huracans han trasbalsat d'una manera inesperadament greu la costa nord-americana del Golf de Mèxic. L'indret més castigat ha sigut la ciutat de New Orleans, inundada dues vegades. Les imatges ens han impactat, en gran mesura, per ser del país més poderós del món. L'anàlisi dels esdeveniments té moltes vessants. S'ha discutit sobre la relació dels nombre d'huracans intensos amb l'escalfament terrestre. La desorganització de les diverses administracions nord-americanes ha posat de manifest l'afebliment de l'estat per les polítiques neoliberals. Que la població més afectada siguin vells, negres i pobres. La fugida en massa i desordenada de la població de Houston pel Rita que causà la mort de 24 ancians. New Orleans, una ciutat de mig milió d'habitants, en un delta que s'enfonsa i amb obres de defensa insuficients. La destrucció de plataformes petrolíferes i refineries ha fet pujar el barril de petroli Texas vora 70 dòlars. De tots aquests aspectes, nosaltres analitzarem, sobretot, els de caire meteorològic i d'usos del territori, els tractats més superficialment i amb alguna que altra errada pels mitjans de comunicació.

Els processos meteorològics es produeixen gràcies a l'energia solar. Com el Sol no escalfa igual a tot el planeta, hi ha fenòmens que transporten l'excés de calor de les zones tropicals cap a les de latituds altes, més fredes. Els ciclons tropicals són els més intensos d'aquests mecanismes. S'anomenen huracans si es formen a l'Atlàntic Nord, tifons al Pacífic Nord i ciclons a l'hemisferi sud. Un huracà és un sistema de baixes pressions intens sobre les aigües tropicals amb una elevació de masses d'aire (convecció), envoltat de bandes de núvols disposades en espiral. Els huracans són de grans dimensions, el Rita arribà als 500 km de diàmetre. Distingim l'ull de l'huracà, zona central calmada de 30 a 60 km de diàmetre observable des de l'espai. Les parets de l'ull estan formades per cumulonimbes (núvols de tempesta) amb 15 km d'alçada; és on els vents són més intensos. Les bandes de núvols en espiral giren al voltant de l'ull en sentit contrari a les agulles del rellotge.

Dies després del Katrina, una dotzena de tornados van colpir el litoral català. En un conegut programa radiofònic es consideraren tornados i huracans com el mateix fenomen meteorològic. Tant els tornados com els huracans són ciclons, zones de baixes pressions on l'aire s'eleva girant en sentit antihorari i a altíssimes velocitats, però els primers tenen dimensions més xicotetes (uns 50 metres de diàmetre), durada més curta (minuts i huracans dies) i es formen també a zones de latituds mitjanes, dins del continent o a la mar (mànegues).

Front a tot aquest allau de notícies molta gent s'ha preguntat si es podrien formar huracans a la Mediterrània. La resposta és que no, l'aigua no està prou calenta. Els huracans es formen des del mes de juny fins novembre al

Carib. La temperatura de la mar ha de ser major a 26°C amb una capa d'aigua calenta profunda perquè hi hagi una evaporació intensa. El vapor d'aigua és el combustible dels huracans perquè al muntar i condensar en gotes d'aigua allibera el calor que mou els vents de l'huracà. Aquestes pertorbacions es desfan quan entren al continent al

no rebre més vapor d'aigua. A causa de la rotació terrestre, les masses d'aire que s'eleven giren en sentit antihorari a l'hemisferi nord i al contrari al sud; és la nomenada força de Coriolis que s'intensifica a mesura que ens allunyem de l'equador. Per aquesta raó, els huracans es formen sols a certa distància de l'equador encara que allí la mar estigui molt calenta.

Fins principis del segle XX, als huracans se'ls posava el nom del sant del calendari catòlic del dia. Després de la II Guerra Mundial s'empraren noms femenins i, des de 1979, noms masculins i femenins. L'Organització Meteorològica Mundial acorda una llista de noms de diverses llengües en ordre alfabètic. Per enguany queden els de Stan, Tammy, Vince i Wilma.

Per indicar la intensitat d'huracà s'utilitza l'escala de Saffir-Simpson. Quan els vents tenen menys de 62 Km/h de velocitat es parla de depressions tropicals, i si va de 62 a 118 km/h de tempestes tropicals que ja tenen nom. A partir de 118 km/h ja parlem d'huracà, des de categoria 1 (119-153 km/h) fins a categoria 5 (Cat 5) per sobre de 250 km/h fins més de 300 km/h.

Els huracans segueixen la trajectòria dels vents dominants de la zona on es formen, els alisis, que bufen d'est cap a l'oest. El Katrina es formà com tempesta tropical el 24 d'agost prop de les Bahames, travessa el sud de Florida com huracà de Cat 3, causant 9 morts, i s'afeblí a Cat 1 pel pas per terra. L'entrada al Golf de Mèxic i el contacte amb les seves calentes aigües feu que pugés a Cat 5 i es dirigí cap la costa de Luisiana on arribà amb Cat 4; el balanç ultrapassa el miler de morts. La part dreta de l'huracà és la més destructiva, així ciutats com Biloxi o Gulfport -a l'oest de New Orleans- quedaren arrasades pel Katrina. El gir antihorari és reforçat pels vents alisis a la part dreta que és més destructiva amb la possibilitat d'aparició de tornados. A la part esquerra, el moviment dels núvols és frenat, en part, pels alisis. La trajectòria i l'evolució de Rita fou prou semblant però una mica més pel sud: passa entre Florida i Cuba, i arribà a terra entre Luisiana i Texas amb Cat 3. L'alcalde de Biloxi, la ciutat més afectada pel Katrina, digué que "aquest havia sigut el nostre tsunami". Però fou molt diferent de l'autèntic tsunami que devastà les costes de l'Índic el Nadal passat. Aleshores, el tsunami agafà desprevinguts tothom. Als huracans se'ls ha seguit en tot moment i es coneixia la seva trajectòria amb gran precisió. Però la predicció no fou suficient.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 502

text EL LECTOR

Quina llàstima! Ara me n'adono que la setmana passada vaig deixar escapar un magnífic acudit que relacionava el número de la seua revista amb una coneguda beguda espirituosa. En fi, és una llàstima perquè hauria estat una cosa molt graciosa. Una altra vegada serà. Potser ho torne a intentar quan arribem a la marca d'un conegut conyac de la casa Larios. Caldrien uns mil tres-cents números més.

Aquesta setmana toca el reciclatge. Molt ecologista i molt actual. Està clar que la gent es va enganxant al carro del reciclatge i que cada vegada els contenidors temàtics s'omplen més de pressa. Jo, com a bon reciclador que sóc, també tinc la cuina plena de caixes, una per a cadascun dels materials. Hi ha vegades que no sé on posar tanttes botelles i tanta garrafeta de plàstic perquè el meu magnífic pis -de quaranta-cinc metres quadrats construïts i no sé quants menys útils- no dona per a més. Però cada dia més penso que sóc una mena d'imbècil que vol fer alguna cosa bona pel medi ambient, ja queestic fart de veure autèntiques muntanyes de caixes de cartró al costat dels contenidors normals al carrer Doctor Ferran que després s'emporta tranquil·lament el camió de les escombreries. També he observat algunes vegades com alguns propietaris de bars llancen a la mateixa bossa les restes de la sèpia pudenta amb els tetrabrics de llet o les botelles buides de tintorro, i després tot

se'n va al contenidor "normal". A vore si és veritat que comencen a multar els que incompliquen la norma, que es veu que és l'única manera que la gent comprenge les coses. Ens va el palo, què hem de fer?

Que em perdone Joan Raül Burriel, però el seu article no té res d'irreflexió, ans al contrari, indica als joves què haurien d'estudiar per tal de trobar feina ben aviat. Això està molt bé i és un bon punt de partida per a molts estudiants que encara no s'han plantejat el seu futur.

M'ha semblat impressionant la representació del nostre poble a la Nippon Bonsai Sakka Kyookai. Els únics de tot l'estat que formen part d'ella. Veurem si l'any 2006 tira endavant l'escola de bonsais.

Encara que no he anat mai a la romeria que es fa a la Font de la Salut, si que l'he vista moltes vegades a la tele. Trobo que aquest any haurà anat menys gent perquè no hi havia l'olleta. Les cues per tal d'omplir el plat eren considerables, i prou feina tenien els organitzadors per repartir el menjar a tothom. La prohibició d'encendre foc ha fet que l'olleta falte a la cita. La tornada haurà segut més aviat que de costum.

Quanta raó té Tolito. Si se surt al carrer no es pot apreciar que ha hagut un canvi de rumb a l'alcaldia. Tot segueix igual de malament com ho van deixar Mundo i tota la seua trup. Fins i tot Flos s'atreveix a criticar coses que ell està fart de fer o consentir. Potser abans de parlar caldria reflexionar una mica i pensar allò que es vol dir, perquè sinó l'atac es por giravoltar en contra nostra. Per exemple, diu que el nou

equip de govern "no ha fet res". Home, de moment han fet una cosa que ells no van aconseguir en catorze anys com són els terrenys per a l'ampliació del Ródenas. El senyor Flos es veu que ha de parlar de qualsevol cosa sense pensar-s'ho.

Un torero del Camí la Mar vol més bous. Clar que sí, més bous. No van ser els actes que més espectadors van tenir a festes? Doncs endavant, que amollen bona cosa de vaques i de bous i que la gent es divertesca i s'ho passe el millor possible. És una llàstima que tan gran inversió només siga aprofitada la setmana de festes del poble.

Se m'acumula la feina. "Guerra als coloms", diu un titular. No és per a tant, senyora Garcia, que eixos titulars tan bel·licistes no ens poden portar res de bo. Es podria dir "Adéu als coloms", "Els coloms no ho tindran tan fàcil" o "L'església de Sant Bertomeu es protegeix contra els coloms". Per cert, qui ha guanyat la guerra? Suposo que com passa sempre, els bons. Algú haurà fet caldo de colomí.

Reconec que no entenc res d'això de la participació ciutadana. Encara no li acabo de veure la punta. Suposo que algun dia ho entendre. De moment em limitaré a seguir-ho pels mitjans, però em sembla una espècie de "consell de savis(?)" o alguna cosa per l'estil.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Què passa? Que a eixos de la graderia inquieta tampoc no els paguen l'entrada al pavelló o és que no els deixen entrar? Estem parlant de divisió d'honor i no de regional.

Què *mos* cal saber per a ser bons caduferos?

Com ha anat la prova de geografia local? Si no ho tenies clar, cal que sàpigues que la partida que es troba entre Sant Gregori i el Bovalar és la Sotà, (o les Sotaes). És la partida on surten els ullals, per les característiques del terreny, d'on li ve el nom.

Ara et preguntarem per un personatge local que segur que et sona, saps qui era Xurrimango?

- Un alcalde.
- Un corredor de finques.
- Un ser imaginari.
- Un pendulari.

COL·LECCIONABLE

Homenatge a Amay

text NATÀLIA SANZ

Amay, l'associació de voluntaris mediamientals, rebia diumenge passat l'homenatge de l'ajuntament de Benicarló per la seua col·laboració en diferents actes que des del consistori s'organitzen. Els màxims responsables de la ciutat rebien els voluntaris en el saló noble i en un senzill acte, sense protocol, expressaven el sentir de tota una ciutat. Amay és una associació que integra entre els seus membres a discapacitats físics i psíquics. En actiu des de l'any 98 en la Serra d'Irta, l'entitat es dedica fonamentalment a les tasques de vigilància forestal, tant en el cas de prevenció d'incendis com d'agressions al medi físic. Anys d'experiència i d'entrega callada fan d'Amay una de les associacions amb més solera del Baix Maestrat.

laveudebenicarlo@eresmas.com

La Veu te una secció de participació ciutadana
Ciudadà, partícipe!

Jornades d'imatge comercial

El dia 21 de Setembre van donar començament a Benicarló tres jornades tècniques, organitzades per l'Antena Local de la Cambra de Comerç de Benicarló en col·laboració amb la Regidoria de Comerç i Mercats de l'Ajuntament, dirigides als comerciants de Vinaròs i Benicarló.

Cada una de les jornades es van destinar a un sector comercial diferenciat; confecció, calçat, carnisseria-fruiteria-botiga de verdures i van tractar sobre la imatge i col·locació del producte en l'establiment.

Estes jornades es van dividir en una part teòrica de dos hores i una practica realitzada en cada un dels establiments dels assistents.

El professor d'imatge de l'es-

tabliment comercial Eduardo Mas és l'encarregat d'impartir les classes d'aquestes jornades que volen servir per donar idees per millorar els resultats dels comerços que s'impliquen d'aquesta manera en el reciclatge de conei-

xements que els permet augmentar la seua competitivitat.

Les jornades van ser totalment gratuïtes i finançades pel Programa Operatiu del Fons Social Europeu.

Azkar Lugo 2 - Benicarló G. Poblet 4

text LA GRADERIA INQUIETA

Diuen que és un dels equips més forts de la temporada i que pot arribar a aconseguir el títol de campió. Dissabte passat va demostrar a Lugo que és fort i que sap respondre amb urpa els atacs del contrari. El Benicarló va saber posar a favor seu un marcador que en el primer temps estava empatat a dos, gràcies a les forces amb què van tornar els de Taxio del descans. Després de perdre els dos primers partits de la lliga, els blaus van eixir a

guanyar a Lugo i ho van fer amb força, responent als atacs que els van llançar els locals. A pesar que les ocasions de gol van ser menors que en el primer temps, el Benicarló va saber aprofitar les que li van arribar amb encert. El els quatre últims minuts es va resoldre una trobada que no es va caracteritzar pel dinamisme en la pista. El Benicarló va saber aprofitar les fallades del defensa local i es va portar tres merescuts punts que ens situen en el lloc onze de la taula. La setmana que ve ens visita El Pozo Múrcia, segon en la taula. El Benicarló ho

espera amb ganes de guanyar. Ja parlarem.

Assemblea de Futbol base

El passat divendres a les 21.30 hores es va desenvolupar amb gran expectació la assemblea del futbol base en Benicarló.

La gran assistència per par dels pares i xiquets de l'escola va fer menut la capacitat del saló d'actes del I.E.S. Joan Corominas de Benicarló.

Al voltant de 250 a 300 persones escoltaren els projectes portats a terme fins ara, y principalment la planificació esportiva de cara a la temporada 2005/06, en mans de dos dels membres del àrea:

Rubén Lores y Alberto Ferrer

Al mateix temps es va presentar la roba esportiva que lluiran tots el equips de l'Ashland Benicarló Base Fútbol.

10 anys

amb l'esport local

De moment, líders

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Un miratge, tot un miratge. El desplegament de mitjans de fa dues setmanes ha quedat en un no-res.

No hi ha diners diu l'amo per a vicis, he de fer com tots, comprar-me algun diari d'àmbit més o menys provincià i fer una recensió de tota aquella informació que afecte directament el CDB. En el sùmmum de les penalitats econòmiques de la casa dimarts passat vaig haver de sofrir la humiliació de rebre la visita d'un senyor disfressat de pantera rosa que es va presentar al domicili familiar amb la intenció que li lliurara la maquineteta de retratar amb la qual m'havia encarinyat tant i tant. Un escàndol d'escena. Els veïns de l'escala dient que n'estaven tips de numerets com aquell, la dona preguntant a qui li havia furtat la càmera perquè segur que li l'havia furtat a algú, els xiquets plorant esglaiats per la visió del grotesc monstre cobrador. Un drama, de veritat. Això em passa per treballar en empreses tan poc serioses, però sobretot sobretot perquè sóc, i és així, un nefast professional. Misèries humanes.

En contrast però amb aquestes desgràcies domèstiques, el Benicarló està vivint un dels moments més dolços dels darrers temps. Líders. Anem líders. Per davant del San Jorge, del Vinaròs, del Burriana B i del Villarreal C. Confesso que he tingut la temptació de retallar la taula classificatòria de qualsevol periòdic, escanejar-la i posar-la com a únic contingut d'aquesta pàgina. El nom del CDB ben subratllat i el dels equips, per exemple, esmentats anteriorment, també. Reconec que no haguera estat bé, que un o altre s'haguera pogut sentir ofès, ferit en la seua sensibilitat. No sé, amb qualsevol titular impactant:

"El Benicarló líder, els altres, no". O "ja hem arribat on anàvem". O "Que mos vaiguen detrás en un pa calent". O "Que es facen fotre tots". Però és clar, això no estaria gens bé i per això ni m'he plantejat suggerir-ho en cap moment.

A què es deu, en fi, que el nostre club ocupe tan privilegiada posició a hores d'ara? Doncs molt fàcil. Un cúmul de circumstàncies hi han contribuït. Per un costat no

s'ha de menysprear el fet que dels quatre partits jugats la victòria ens haja acompanyat en tres ocasions i que l'altre matx no s'haja perdut, és a dir, s'haja empatat. A més, el Vinaròs, per exemple, ha perdut un partit i, el que és més gros, el San Jorge, també. Què hem de fer-li? Som un líder sòlid, assentat en la nostra privilegiada posició, amb les màximes aspiracions a tot.

Diuenge passat vam assolir una rodona victòria al camp del Sagunt. Aquesta setmana sí que posaré el resultat, va. Vam guanyar per un gol a tres. I això que Xoco es va desplaçar amb la plantilla delmada en alguns dels seus més importants efectius. Per exemple, Cornago -pilar i guia de l'eix central- tenia guàrdia a l'hospital i no s'hi va poder presentar o, també per exemple, Álvaro -esde-

vingut referència imprescindible del mig del camp cap avant- havia de complir una sanció per simular d'agressió a un contrari. Però en aquest Benicarló no passa res. Hi van arribar a saltar al camp fins a tres juvenils i, com es pot comprovar, el joc no se'n va ressentir. Els gols els van marcar Julve (dos) i el joventíssim Víctor. El Benicarló, seguint les instruccions de l'amo ho he sabut, va jugar en presència d'uns cinquanta espectadors i en unes instal·lacions que hi ha a Morvedre amb cinc o sis camps.

Aquest setmana s'espera la visita de la UD Vall d'Uixó, antiga Piel i antiga Segarra. Els valleros també tenen ganes de pujar i han confeccionat una plantilla pràcticament nova i farcida de jugadors estrangers; és més, a principi de temporada van tindre aparaulats i a prova tres o cinc brasilers que, per qüestions de papers, a hores d'ara no poden jugar.

En el Benicarló, per una altra banda, es pot produir el debut de dos nous fitxatges realitzats per la junta directiva per tal d'apuntalar el centre de la defensa i la davantera. L'home que s'ha de manejar per la porteria contrària ve directament del Motril, bonic poble de la costa granadina on desemboca el cabdalós Guadalfeo. El central ve encara de més lluny i diuen que si ha estat internacional amb Guinea Equatorial. Ja vorem.

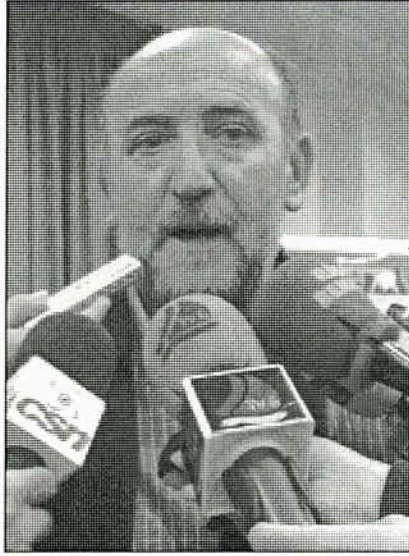
L'espectacle està garantit. Si guanyem ens reafirmarem en la nostra posició i ja no ens aturarà ningú.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. L'Atlètic Benicarló el Benassal va guanyar (4 a 1 em penso) i també és líder a segona regional i el Ràcing del nostre Ismael Mateu va aconseguir un meritori empat al camp del Vilafranca (1 a 1) i també va dels de davant.

Un estat ambiental molt preocupant

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ja coneix l'estat en què es troba la ciutat en l'àmbit mediambiental i social. Un total de trenta-vuit deficiències, 29 fortaleeses, 26 amenaces i 27 oportunitats s'han detectat en l'informe DAFO que s'ha redactat en el marc de l'Agenda 21 que està portant avant el municipi. Les debilitats del municipi es poden dividir en set grans grups, en els que es fa referència a la població, abocaments, indústries, sanejament, contaminació acústica o l'entorn mediambiental. No s'ha escapat de les crítiques en l'anàlisi el consistori de la ciutat, en el que també s'han detectat deficiències. Juan Lores, regidor de Participació Ciutadana, ha sigut l'encarregat de presentar els resultats als que s'ha arribat en el marc del procés d'implantació de l'Agenda 21 en el municipi. Entre les deficiències, l'edil ha destacat "la baixa integració per part de la població immigrant, les desigualtats i segmentació social acusada o l'escassa experiència en separació de residus". L'informe assenyalava a més l'existència de nombroses empreses en llocs que no posseeixen els serveis mínims necessaris o l'absència d'un inventari de residus del sector industrial. El consistori, d'altra banda, tampoc posseeix un registre de les indústries localitzades en el seu terme municipal i per tant, desconeix el seu estat legal. Respecte d'això del sanejament, Benicarló posseeix, segons el DAFO, una xarxa de clavegueram unitària, de la qual es desconeix la seua localització. L'absència d'una depuradora i l'elevat nombre de fosses sèptiques i pous és un altre dels factors que s'assenyalen com una de les debilitats del municipi. Una altra és la baixa qualitat de l'aire ambiental, la carència de qualitat i quantitat de

zones verdes o l'existència de vivendes il·legals en les proximitats del nucli municipal.

No s'ha escapat el consistori d'aparèixer en l'informe relatiu a les debilitats de municipi. Pocs recursos humans dedicats a la gestió ambiental, falta de coordinació entre les diferents àrees i delegacions municipals o l'escassetat d'ordenances municipals de contingut mediambiental. Respecte a l'entorn del nucli urbà, els tècnics han detectat la gran alteració del perfil dels sòls, un sector pesquer en regressió, regressió del litoral per la pressió antròpica, regressió marina i degradació del patrimoni cultural i arqueològic.

Les amenaces que es destaquen en el DAFO revelen una ciutat en què la generació de residus sòlids urbans és elevada, la qual cosa provoca que hi haja una gestió inadequada amb importants impactes ambientals a causa del desbordament en la capacitat de tractament. Els efectes mediambientals són, per tant greus i hi ha creixents riscos per a la salut i l'atractiu local. El creixement urbà previst per als pròxims anys, s'adverteix, podria aguditzar sensiblement els problemes ambientals si no es prenen les mesures oportunes. La desaparició del patrimoni

cultural, natural i arqueològic podria ser una de les conseqüències. La desaparició del sector pesquer, per la reducció de les subvencions, podria ser un altre. El desmesurat creixement urbanístic podria tindre com a conseqüència l'augment dels danys produïts per inundacions en aquelles zones declarades com inundables i que cada vegada tenen nombre més gran de vivendes. En referència a les xarxes de sanejament, el municipi està amenaçat per l'augment de l'ús de pesticides i plaguicides que produirien una contaminació dels sòls i aqüífers, que estarien sobreexplotats i contaminats per la falta de xarxa de sanejament de moltes residències i indústries. La no existència d'una depuradora portaria a la contaminació de l'aigua del mar.

Al contrari, les fortaleeses del municipi es basen en la gran densitat associativa dels benicarlandos, que componen un entramat social que podria ajudar a pal·liar determinades deficiències ja que els diferents col·lectius socials compten amb organitzacions representatives. La voluntat col·lectiva per millorar el tema dels residus és un altre dels factors que el DAFO veu amb bons ulls, igual que l'existència d'un Pla Zonal de Residus. En este sentit, es remarca l'existència d'un ecoparc i de sòl per a la instal·lació de la planta de tractament de residus.

La consciència de la necessitat ordenació del territori és una altra de les fortaleeses benicarlandas, a les que s'uneixen l'existència d'una nucli antic peatonalitzado i la situació estratègica del municipi quant a la xarxa de comunicacions. Per la seua banda, els empresaris industrials, un sector en auge, també són conscients de la necessitat de millorar les alternatives de gestió.

Benicarlandos a l'Everest

text Marc Flos - David Ferrer

Després de l'èxit obtingut en la passada Expedició de les "Terres de l'Ebre al Shishapangma 8.046 m.", on el 27 de setembre de 2005, tres membres dels sis que constava l'expedició van fer cim, aconseguint el primer vuit mil per a les Terres de l'Ebre, ens hem animat a intentar una fita molt més ambiciosa, l'Everest de 8.848 m., la muntanya més alta de la terra. Aquesta expedició "Terres de l'Ebre a l'Everest, es preveu realitzar-la a la primavera del 2006, durant un període de seixanta-dos dies, entre els mesos d'abril i maig, coincidint amb l'època premonzònica, i volem arribar a fer el cim de l'Everest de 8.848 m d'alçada, per la vessant nord situada al Tibet, al bell mig de la serralada de l'Himàlaia.

Dos alpinistes de la nostra ciutat, formarem part d'aquesta expedició. Al País Valencià hi ha cinc persones que han trepitjat aquest cim, totes amb oxigen. Nosaltres també en portarem, per si tenim problemes d'aclimatació, però intentarem aconseguir el nostre objectiu sense ell.

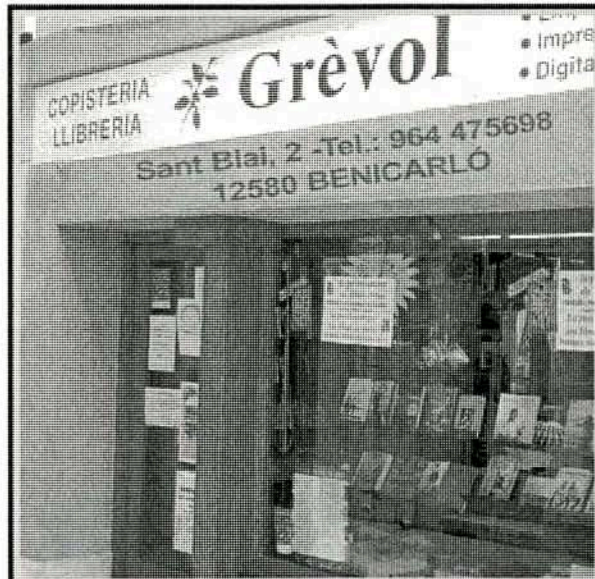
El fet que dos benicarlandos formen part d'aquesta expedició, es del tot insòlit, ja que només van

“ El fet que dos benicarlandos formen part d'aquesta expedició, es del tot insòlit ”

vint o trenta espanyols a l'Everest a l'any. Formar part d'aquesta expedició ens suposarà un gran esforç físic i econòmic.

Amb tot l'exposat, s'entén que aquest gran projecte d'expedició necessita d'una base econòmica molt important, que esperem obtenir amb la col·laboració de totes les institucions de les nostres terres, de diverses empreses importants i d'altres mitjans propis. Així, i ja per endavant, agraïm l'interès de tothom per col·laborar en el nostre projecte, amb la finalitat de poder dur a bon termini aquesta important expedició que donaria un gran renom al alpinisme de les nostres terres.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores